

Sygn. akt II Ka 65/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO. Anna Łaszczych (spr.)

Sędziowie SO. Ryszard Warda

SO. Wiesław Oryl

Protokolant Anna Nierubiec

przy udziale Prokuratora Okręg. Tomasza Mierzejewskiego

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r.

sprawy D. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 211 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo Lotnicze w zw. z art. 91 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Przasnyszu

z dnia 10 listopada 2015 r. sygn. akt II K 309/15

o r z e k a :

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Przasnyszu do ponownego rozpoznania

Sygn. akt II Ka 65/16

UZASADNIENIE

D. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 4 września 2014 r. w miejscowości S., gm. P., województwo (...), działając w warunkach ciągu przestępstw, to jest podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, wbrew art. 97 ustawy, nie posiadając ważnej licencji pilota samolotowego, czterokrotnie wykonywał czynności lotnicze w postaci lotów samolotem turystycznym z udziałem K. O., B. W., L. Ż. i M. K.

tj. o czyn z art. 211 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 roku „Prawo Lotnicze” w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Przasnyszu w sprawie sygn. akt II K 309/15 ustalił, że oskarżony popełnił zarzucany mu ciąg przestępstw, wypełniający dyspozycję art. 211 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 roku „Prawo Lotnicze” w zw. z art. 91 § 1 k.k. ale przyjął, że społeczna szkodliwość tego działania była znikoma i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. postępowanie umorzył; koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Prokurator Rejonowy w Przasnyszu, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając wyrokowi na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k.:

- obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 115 § 2 k.k. mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku poprzez błędne przyjęcie, iż okoliczności takie jak posiadanie przez oskarżonego ważnych uprawnień (...) (L) i dokumentu potwierdzającego odpowiedni stan zdrowia oskarżonego określają stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, przy równoczesnym pominięciu istotnych w tym przypadku okoliczności determinujących, zgodnie z art. 115 § 2 k.k. stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, a w szczególności rodzaju zaatakowanego dobra prawnego, wagi naruszenia obowiązków i okoliczności popełnienia przestępstwa w wyniku czego błędnie przyjęto, iż stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu z art. 211 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze w zw. z art. 91 § 1 k.k. jest znikomy,

- mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania karnego, tj. art. 7 k.p.k., 410 k.p.k., 424 § 1 k.p.k. poprzez dowolną, sprzeczną z zasadą obiektywizmu ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, skutkującą przyjęciem, iż czyn przypisany oskarżonemu cechuje znikoma społeczna szkodliwość, czego rezultatem było umorzenie postępowania.

W konkluzji apelacji na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Przasnyszu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i została uwzględniona.

Trafnie podnosi prokurator w apelacji zarzut obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 115 § 2 k.k. Sąd Rejonowy umarzając postępowanie, przyjął, że społeczna szkodliwość działania oskarżonego była znikoma. Sąd przyjął założenie, że brak ważnej licencji (...) [A] jest na pewno czynem nagannym, ale w wypadku posiadania ważnych uprawnień (...) [L] i dokumentu potwierdzającego odpowiedni stan zdrowia, nie musi automatycznie rodzić odpowiedzialności karnej. Sąd uznał, że naganne działanie oskarżonego sprowadzające się tylko do uchybienia terminu uzyskania nowej licencji (...) [A], nawet w wypadku przyjęcia, że jest to przestępstwo, zawiera znikomy stopień społecznej szkodliwości. Sąd powołał się także na fakt, że w kilka miesięcy później oskarżony na podstawie rozporządzenia UE nr 1178/2011, otrzymał bezterminową licencję (...) [A]. Przepis art. 115 § 2 k.k. stanowi, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Sąd Rejonowy przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, jak trafnie podnosi prokurator w apelacji, w ogóle nie rozważał okoliczności, o których mowa jest w art. 115 § 2 k.k. Kwestie związane ze społeczną szkodliwością czynu wielokrotnie były przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Katalog okoliczności wpływających na stopień społecznej szkodliwości czynu ma charakter enumeratywny. „Zawarty w art. 115 § 2 k.k. katalog okoliczności rzutujących na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu ma charakter zamknięty. Powoduje to, że gdy przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości pominięto okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., zasadnie można podnieść zarzut obrazę prawa materialnego” (wyrok SN z 12.12.2006 r., IV KK 395/06). Ocena stopnia społecznej szkodliwości konkretnego zachowania powinna być oceną całościową, uwzględniającą okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k. Takiej oceny w niniejszej sprawie nie ma.

Zasadnie podnosi także prokurator w apelacji zarzut obrazę przepisów postępowania karnego, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. Obrazą tych przepisów, w szczególności art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. miała niewątpliwie wpływ na treść wyroku. Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy nie spełnia wymogów określonych w art. 7 k.p.k. Z przepisu tego wynika, że warunkiem prawidłowej oceny materiału dowodowego jest wzięcie pod uwagę i dokonanie ocen wszystkich przeprowadzonych dowodów. Dowody zebrane w niniejszej sprawie zostały ocenione przez Sąd w sposób powierzchowny. Zgodnie z art. 410 k.p.k. podstawę wyroku może stanowić tylko

całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Wymóg, aby podstawę wyroku stanowił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, oznacza konieczność znajdowania się w polu uwagi sądu w chwili rozstrzygnięcia wszystkich okoliczności. Nie ulega wątpliwości, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu będącego przedmiotem niniejszej sprawy nie wszystkie okoliczności były przedmiotem rozważań Sądu.

Tego rodzaju uchybienia muszą skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Sąd odwoławczy został bowiem pozbawiony możliwości merytorycznej kontroli rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie. Ponadto wskazać także należy na brzmienie art. 454 § 1 k.p.k., że sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.

Z tych względów z mocy art. 437 § 2 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.